MIELIPIDE

Politiikasta tulisi kiinnostavampaa, jos kiinnitettäisiin enemmän huomiota yhteiskunnan perustaan, koulutukseen. **ALLI HUOVINEN**

LUKIJALTA

Liian nopeat virtaumat huuhtovat ravinteet vesistöihin

Olen mielenkiinnolla seurannut keskustelua ja tapahtumia Itämeren tilan kohentamiseksi. Suomessa toimenpiteet ja vaatimukset ovat keskittyneet pitkälti maatalouden ympärille – hyvin vaatimattomiin tutkimustuloksiin perustuen.

Eväät vaikuttavimpiin esityksiin ja toteutuksiin ovat olleet aika ohuet.

Suuri ongelma, mihin ei ole puututtu on, että vedet kulkeutuvat metsistä liian nopeasti jokia pitkin mereen vieden tärkeät ravinteet mennessään. Sinilevä on yksi konkreettinen, monia koskettava ongelma ja siihen pitäisi löytyä helpotusta. Samoin jokien jatkuva sameus tuntuu tulleen jäädäkseen.

Itse olen tehnyt elämäntyöni maataloudessa ja siitä parikymmentä vuotta vesiviljelyn parissa rapujen kasvattajana. Olen nähnyt miten hyvät jokivedet ovat tuhoutuneet liian tehokkaiden ojitusten ansiosta.

Metsille olisi tavaton etu, mikäli sade- ja sulamisvedet lähtisivät hitaammin pois.

Jokiin on vuosien varrella kertynyt ja kertyy edelleenkin jätevesiä muun muassa yhdyskunnista, teollisuudesta ja haja-asustusalueiden asutuksesta sekä valumia peltoviljelystä.

Sateiden jälkeen metsään muodostuneet ravinteet lähtevät sadeveden mukana ojia pitkin jokiin ja niiden sivuhaaroista muodostuneet valtavat vesimassat puhdistavat joet näistä jätevesijäämistä, ja hyvin lyhyessä ajassa metsiin satanut vesi on meressä kaikkine sinne kuulumattomine epäpuhtauksineen.

Metsiä ja soita voidaan ojittaa, mutta laitetaan niihin hidasteita.

Ympäristöviranomaisten markkinoimat ”laskeutusallas tai kosteikko” ovat varsin vaatimattomia keksintöjä, jollei millään sitä ennen veden tuloa hidasteta. Veden kulkua voi hidastaa myös turvesuolla: Ei ole suurtakaan merkitystä turpeen ottoon, jos kevään sulamisvedet tai syksyn sateet poistuvat muutaman viikon hitaammin.

Millä sitä hidastusta veden kulkuun saataisiin? Esimerkiksi vesistöihin johtaviin ojiin tasaisin välein laitettu pieni rumpuputki on erittäin tehokas hidastaja.

Ongelmaksi varmasti muodostuu raha ja etenkin kuka hidasteet maksaa. Kysymys valtakunnan tasolla on erittäin suurista summista.

Näen veden kulun hidastamisen kuitenkin melkeinpä ainoaksi keinoksi niin jokivesien, kuin merenkin ja järvien laadun radikaaliin parantamiseen. Muut keinot, joita on toteutettu, ovat hyviä, mutta täysin riittämättömiä. Myös jätevesien puhdistustekniikat vaativat vielä huomattavaa parantamista.

Maatalouden (eli viljelijöiden) syyllistäminen vesien saastuttajana on saanut käsittämättömät mittasuhteet.

Poliitikot ja virkamiehet mainitsevat usein puheissaan ja kirjoituksissaan, että maatalous on vesistöjen suurin saastuttaja. Kuitenkin tutkijat, joiden puheisiin itse luotan enemmän, sanovat että savimailla tutkimus on kohtuullisella tasolla, mutta muilla maalajeilla liian vähäistä.

Savimaita Suomen pelloista on pieni vähemmistö. En ollenkaan väitä, etteikö maatalous olisi merkittävä vesien saastuttaja, mutta tuomitseminen ilman kattavaa tutkimustietoa on epäoikeudenmukaista ja siinä helposti unohtuu itsekritiikki.

Määrärahoja maatalouden saastuttamisen tutkimiseksi on vähennetty koko ajan, joten todellinen tieto karkaa yhä kauemmas. Toivottavasti ”mutu” ei korvaa kokonaan tietoa.

Varsin vähän keskustellaan vesistöihin ja mereen pumpattujen yhdyskuntajätteiden-, sekä teollisuuden jätevesien ravinne- ym. pitoisuuksista. Harva kaupunkipuhdistamo pystyy ylittämään esimerkiksi typessä ja fosforissa 90 prosentin tason, mikä tarkoittaa Itämeren alueella miljoonien ihmisten kakkien ja pissien ravinteiden päätymistä puhdistamattomina mereen.

Suomessakin kaikkien rannikkokaupunkien yhteenlasketut jätevesipäästöt ylittävät vähintään Turun kokoisen kaupungin jätevedet puhdistamattomina.

Toivoisin turhan syyttelyn ja pompottelun sijaan todellisia toimenpiteitä. Isot ratkaisut maksavat, mutta kun katsoo minkä tahansa mereen ja järveen laskevan joen sameutta tai sinilevälauttoja, ei raha voi olla esteenä, eikä kaikkea tarvitse heti toteuttaa.

Pekka Heikkilä
Uusikaupunki

Suomen lakiin voi luottaa?

Pohjolan Voima Oy haluaa rakentaa Iijokeen Pohjois-Pohjanmaalle Kollajan tekoaltaan. Suomen vuotuisesta sähköntuotannosta voimala edustaisi kahden promillen osuutta.

Taustalla on ajatus, että eduskunta on valmis purkamaan vuonna 1987 asetetun koskiensuojelulain.

Tukena PVO:lla on puolueista keskusta. Niiden strategiana on luoda julkisuudessa kuva vahvasta paikallisesta tuesta hankkeelle.

Keskusta antaa ymmärtää suuren paikallisen enemmistön kannattavan hanketta, ja vastustajien asuvan Pudasjärven ulkopuolella.

Käsitys ei kuitenkaan perustu faktatietoon, eivätkä edes kaikki keskustalaiset eivät ole hankkeen takana. PVO:n järjestämissä kuulemistilaisuuksissa Pudasjärven eri kylillä kuultiin pääasiassa erittäin kriittisiä kannanottoja yhtiön suunnitelmiin.

Lisäksi keskustavoittoisessa kunnassa oman mielipiteen ilmaiseminen julkisesti on vaikeaa.

PVO on jopa avannut tiedotuspisteen Pudasjärvelle, koska sen mielestä tilaisuuksien henki on ollut hanketta vastaan!

Itä-Suomen yliopiston ympäristöoikeuden professorin Tapio Määtän mukaan Kollajan rakentamisessa ei ole kyse vain poliittisesta päätöksestä vaan myös oikeudellisista tekijöistä. Professori otti erittäin kriittisen kannan Kollaja-hankkeen oikeudellisuuteen.

Mielestäni ihmisillä on oltava luottamus olemassa oleviin lakeihin.

Tämä ei ole estänyt voimayhtiötä jatkamaan vuosikymmenistä toiseen hankkeen ajamista.

Voimayhtiö on aikanaan saanut mittavat korvaukset koskiensuojelulain myötä. PVO ja sen suurimmat omistajat Stora Enso ja UPM esittävät viestinnässään toimivansa yhteiskunnallisesti ja ekologisesti kestävällä tavalla.

Samalla yhtiöt ovat valmiita aiheuttamaan mittaamatonta tuhoa Iijoen keskijuoksulla ja synnyttämään uuden koskisodan, joka tulee aiheuttamaan repiviä ristiriitoja jokivarren ihmisten keskuudessa.

Kuinka vastuullista lainvastaisen hankkeen valmistelu ja sen voimakas lobbaaminen on?

Sami Myllymäki
Pudasjärvi

Altian myynti järjetöntä

Taas yhtä laitosta maaseudulta ollaan hävittämässä pois. Nyt on tullut Altian vuoro.

Valtion suurin häpeäpilkku oli aikoinaan myydä Kemira. Hyvä laitos maa-alueineen meni pilkkahinnalla norjalaisille. Lannoiteteollisuudella ja sitä kautta elintarvikeomavaraisuudella on suuri strateginen merkitys Suomelle.

On ihmeellistä, että ketään ei ole saatettu vastuuseen moisesta? Valtakunnanpetos se olisi kansalaisten ja maakuntien mielestä – vaan naurettavan pieniä rikkeitä tutkitaan vuosikausia valtion varoilla.

Vähin puhein hävitettiin myös suuri ja tärkeä Valtion viljavarasto. Selitettiin, että EU ei hyväksy mitään valtion omistuksia. Suomen viljahuolto on merkittävä ja erittäin tärkeä. Putin on saanut suomalaiset ajattelemaan taas perimmäisiä kysymyksiä.

Kekkosen ’rautaruukit, paperitehtaat ja kaivokset’ olivat maaseudun suuria tehtaita ja työpaikkoja. Ne kelpasivat hyvin koko valtakunnalle – ja vaurautta tuli kaikille. Nekin laitokset rahoineen on syöty ja juotu pois.

On selvää, että ostajia Altialle löytyy. Yleensä ostetaan kilpailijat pois markkinoilta. Siten suuret ulkomaiset yritykset saavat yhä laajemman markkina-alueen.

Vuosikymmeniä on pohdittu Ilmajoen Koskenkorvan tehtaan kohtaloa. On ajateltu sen paikaksi rannikon kaupunkeja. Maailmalta laivoilla saisi viljan marginaalieriä halvalla. Sitten seuraa ajatus, että miksi viljaa tänne rahdataan? Ostetaan suoraan puhdasta viinaa – sitä on tarjolla ja se ei lopu.

On naivia ja lapsellista kuvitella, että Altian ulkomaiset ostajat ajattelevat Ilmajoen Koskenkorvaa, viljelijöitä tai työntekijöitä. Heillä ovat aivan muut arvot ja tarkoitukset sekä skenaariot että visiot.

Koskenkorvan viinatehdas on täydellinen biolaitos. Se rakennettiin jo ennen talvisotaa ja vähän Valtion viljavaraston jälkeen. Peruna tuotti sen tärkkelyksen.

Nytkin se tuottaa etanolia eli alkoholia tai vaikkapa polttoainetta ja tärkkelystä paperiteollisuutta varten. Valkuaisesta tulee kotieläimille rehua. Ja katso – ruumenet ja pölyt vielä poltetaan?

Sen täydellisempää prosessia ei ole olemassakaan luonnolle, ihmisille ja eläimille.

Laitos on elintärkeä maaseudulle, työntekijöille ja koko Suomelle.

Ei voi olla niin, että kaikki vain ostetaan ulkoa – ja mitään ei tehdä tai tuoteta itse tässä suloisessa Suomessamme. Kun markat ja eurot ovat vähissä, niin kaikki on kallista. Ja sen jälkeen köyhyys on vieraanamme.

Esko Rajala
Ilmajoki

Ota kantaa tekstiviestillä

■ Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?

■ Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.

■ Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.

■ Viestin alkuun tunnus MT LU.

MARKKU VUORIKARI

Kirjoittaja pettyi postinjakeluun, kun lähetykset päätyivät naapurin laatikkoon. Ongelmatonta ei ole sähköpostikaan, se täyttyy mainoksista.

Postinkulku yrittäjän riesana

On viiden viime vuoden ajalta monta kokemusta, kun kirjeposti ei tule perille – voi olla vaikka naapurin mummon laatikossa.

Tästä syystä aina kun on mahdollista, pyydän lähettämään postin sähköisesti ja samoin teen myös itse.

Voi kun joku webhotellin pitäjä tarjoaisi yrityksille sähköposteja varten postilaatikon, jonka ulkonäköä ei vähän väliä muutettaisi ja päivitettäisi eri näköiseksi ja vähän eri toimintoja tarjoavaksi.

Tuntuu oudolta, että näiden palvelujen tarjoajat eivät ymmärrä tilaajien tarvetta: postit laatikkoon helposti käsiteltäviksi ja mielellään aina samalla tavalla. Kas kun meitä kiinnostaa tässä yritys- ja työelämässä kaikki muu enempi kuin puuhastelu postilaatikon kanssa.

Jos laitan Itellan laatikon kylkeen, että ”ei mainoksia”, niin niitähän ei tule. Jos tilaan roskapostisuodatuksen webhotelliin, saan itse poistaa spamit kansiosta.

Se, joka pystyy tarjoamaan palvelun, että en edes näe koko spameja, on tulevaisuuden voittaja tällä palvelun saralla.

Varmaan olisi melkoisesti kysyntää e-mail-laatikolle, josta postit voi lukea helposti, siirtää kansioihin, jos haluaa säilyttää, tai laittaa roskiin. Ja näkymää ei jatkuvasti muutettaisi.

Käytän päivittäin usean eri yrityksen laatikoita. Näin ollen olen tekemisissä noin kymmenen eri ulko- tai kotimaisen webpalvelun tarjoajan kanssa, jotka nekin vaihtuvat vähän väliä, kun ihmiset ei osaa käyttää laatikoitaan. Oletetaan, että ne eivät täyty koskaan. Sitten liitteet eivät liiku eivätkä tule perille, ja niin edelleen.

Joten kokemuspohjaa on – myös ajallisesti niin kauan kuin e-maileja on lähetelty.

Nettimainostajat voisivat ottaa onkeensa asian, joka on jo tajuttu päivittäistavarakaupan puolella: näkymää (tavaran esillepanoa) ei kannata muuttaa kovin usein – ihmisiä ei kiinnosta suunnistella kaupassa etsimässä tavaroita aina eri paikasta.

Sama pätee nettimainontaan.

Kirsti Juvonen
Tuusniemi

Hölmöläisten peitonjatkamista

Oppivelvollisuusikää nostetaan, jotta saadaan nuoret istumaan siellä, missä he eivät ole ennenkään viihtyneet. Lukioita lakkautetaan. Opiskelupaikkoja jää vapaaksi matematiikkapohjaisilla aloilla, koska nuoret eivät uskalla ottaa muita kuin ensisijaisesti hakemiaan opiskelupaikkoja.

Aikuislukiot pullistelivat jo viime talvena pääsykokeisiin preppaajista.

Hölmöläisten peitonjatkaminen jatkuu. Kaikki pitää saada koodaamaan, ja tulevaisuudessa koodaajia riittää, jos saadaan koodikouluja. Voisiko Yle tulla apuun?

Lukionsa lopettavilla nuorilla ei ole useinkaan tietoa siitä, mitä mahdollisuuksia muun muassa matematiikkaa opiskelemalla tarjoutuu. Tarvittaisiin median apua tiedon levittämiseen. Voisivatko poliitikot vaikuttaa esimerkiksi Ylen ohjelmiin?

”Kesälomat katkaisevat kovan koulutuskeskustelun”, kirjoitti Savon Sanomat (SS) pääkirjoituksessaan 31.5. Ehkä valtamedia haluaa keskittyä kesätapahtumiin ja hauskan pitoon, mutta sosiaalisessa mediassa keskustelu kiihtyy.

Ja hyvä näin, sillä nyt myös opettajilla ja kansanedustajilla on aikaa osallistua keskusteluun. Muun muassa Facebook-ryhmässä ”Tulevaisuuden lukio - valtakunnalliset tavoitteet ja tuntijako” käydään kiivasta mielipiteiden vaihtoa.

Sote, kuntauudistus ja Nato ovat olleet eduskunnan ja median kestosuosikkeja. Politiikasta tulisi kiinnostavampaa, jos kiinnitettäisiin enemmän huomiota yhteiskunnan perustaan, koulutukseen.

Toivottavasti huomattiin Sonkajärven rehtorin Auli Halosen ”Hätähuuto korpimaiden sivistyksen puolesta” (SS 7.6.). Pienet maaseutulukiot tulee säilyttää.

Usein esitetty käsitys, että matematiikan parissa töitä on vain opettajilla, on virheellinen.

Opinto-ohjaus ei toimi, ja media ei suostu kertomaan, mihin matemaatikot työllistyvät.

Matematiikka pätevöittää ajattelemaan. Sivuaineilla voi suunnata ajattelunsa halutulle alalle: tekniikka, lääketiede, biologia, ICT, taloustieteet, yhteiskuntatieteet... ja Oulussa lähes kaikki nämä ovat saman katon alla.

Matemaatikoiden tukea tarvitaan lääketieteellisessä, taloustieteellisessä, metsätieteellisessä, teknillistieteellisessä, yhteiskuntatieteellisessä, biotieteellisessä tutkimuksessa ja koulutuksessa.

Matemaatikkoja toimii biostatistikkoina sairaaloissa, tutkijoina tutkimuslaitoksissa ja yliopistoissa, matemaatikkoina teollisuudessa, pankeissa, vakuutuslaitoksissa, verohallinnossa, ohjelmistosuunnittelijoina, suunnitteluinsinööreinä, johtajina ja jopa kunnanjohtajina.

Yksi positiivinen puoli matematiikan opiskelussa on se, että voi vähällä vaivalla kouluttautua opettajaksi tai muulle alalle, jos tutkijan tehtävät ja yritysmaailma eivät kiinnosta, Tiedän, että näin on tapahtunutkin.

Matematiikan opettajien tarve on suuri, sillä ei liene oppilaitosta, jossa ei opiskeltaisi matematiikkaa.

Välivuosia ei kannata suosia.

Alli Huovinen
Oulu

Joutsen

MTK esittää joutsenen metsästystä. Moka on jo tehty, että kansallislintua.Että tulee mieleenkin.

Nyt jäitä hattuun

Birdlife varmaan mieluusti maksaa joutsenten tekemät vahingot. Lasku sinne vaan. **PJ**

Palautetta

Ilkka Herlin (MT 16.7.) Egyptin heinäsirkkaparvet lähtivät, kun faarao pyysi Moosesta rukoilemaan Herraa ja tämä teki niin.

Ei nimimerkkiä

Jätevesi

Keskustalla oli puoluekokouksessaan tilaisuus kohtuullistaa jätevesiasetusta. Se jätti sen käyttämättä. Muistakaa tämä vaaleissa. **Maalainen**

Pitäisikö jätevesiasetuksesta tehdä ryhmäkanne EU-tuomioistuimeen? Jos vaikka siellä olisi vielä viisautta päässä.

Ei nimimerkkiä

Eräässä kunnassa vaaditaan toisilta pienpuhdistamolle 400 euron vuosihuoltosopimus toisilta ei. Luvan myöntäjä on sama. **Ei nimimerkkiä**

Jätevesiasetuksen toteuttamiseksi tarvitaan valtion tuet ja korkotuetut lainat haja-asutusalueen asukkaille.

Pakon edessä

Kova työ

Klapi-lämmitys on työläs lämmitysmuoto. Vaatii monta vaihetta ja paljon työtä. Poltan 60 kuutiota vuodessa. Kahden kuution vesivararaajan lämmittämiseen menee 4–5 tuntia päivässä. **Ei nimimerkkiä**

Yle

Olisiko Ylen uutisten ja ajankohtaisohjelmien kehnon laadun taustalla kaupalliset toimijat jotka pyrkivät heikentämään Yleä sisältäpäin?

Soluttautujat

Ei syytä kadehtia

Maitotilallisen harras toive: älkää kadehtiko edes robottejamme. Työtä olisi useammallekin, olisipa vaan tulojakin.

Maitotilallinen

Missä joutsenlippu?

Arla luo nyt mielikuvaa, että sen tuotteet olisivat kotimaisia. Eipä niissä juuri joutsenlippua näy. Maidotkin voi taas tuoda ulkoa, kun on saatu markkinoita. **Ei nimimerkkiä**

Vienti

Suomen vienti vetänyt hyvin. On viety yritykset perustuksineen. Ei ole enää vietävää.

J. Koskinen

Anteeksi

Voisikohan piispa olla tasapuolinen ja pyydellä anteeksi maan hiljaisilta, jotka tuntevat tuskaa kansankirkon liberalisoitumisesta. **Lampaat hajalla**

VIERASKOLUMNI

Hajauttaa vai keskittää ?

Oulun kaupunginvaltuusto päätti kesäkuussa äänin 40–27 sijoittaa 16–17 miljoonaa euroa Fennovoiman Pyhäjoen ydinvoimalahankkeeseen. Perusteluina olivat työllisyyden parantaminen ja aluetaloudelliset hyödyt. Ennen päätöstä olisi ehkä kannattanut pohtia myös muita vaihtoehtoja.

Entä jos Oulu olisikin sijoittanut saman summan uusiutuvaan, paikalliseen energiantuotantoon? Mitkä olisivat olleet sen aluetaloudelliset ja työllisyysvaikutukset? Hajautettu energiantuotanto olisi saattanut osoittautua huomattavasti ydinvoimaa vahvemmaksi työllisyyden ja aluetalouden kirittäjäksi. Pahimmillaan Oulun miljoonat valuvat kansainvälisen halpatyönvälityksen markkinoille ja paikalliset rakentajat eivät hyödy euroakaan.

Valinta ydinenergian ja uusiutuvan energian välillä ei ole sekä että, vaan joko tai. Ydinvoiman lisärakentaminen on poissa uusiutuvasta energiantuotannosta. Myös kuntien on pystyttävä monipuolisesti puntaroimaan, haluavatko ne energiantuotannossa tukea ydinenergiaa vai kurkottaa tulevaisuuteen hajautetun energiantuotannon ratkaisuilla. Tämä edellyttää osaavaa viranhaltijavalmistelua ja vaihtoehtojen objektiivista vertailua. Ainakaan julkisuudessa olleiden tietojen mukaan Oulussa ei vertailevaa tarkastelua tehty. Oulun päätös ei vienyt kaupunkia eturintamaan, vaan tielle kohti energiadinosaurusten hautausmaata.

Ylimalkaan Suomessa ei keskustella hajautettujen ja keskitettyjen ratkaisujen vaikutuksista aluekehitykseen ja kansalaisten arkeen. Vallalla on sokea usko suuruuden logiikkaan. Siitä seuraa vääjäämättömästi keskittäminen. Kuitenkaan ei ole onnistuttu osoittamaan, että keskittäminen ja suuryksiköt olisivat automaattisesti tehokkaampia. Ratkaisevinta on organisointi. Esimerkiksi energiantuotannossa pienet, uusiutuvia energialähteitä käyttävät voimalat voivat yltää yhdessä suureen volyymiin, jos niiden välille rakennetaan tehokas verkko ja huolehditaan kokonaisuuden hallinnasta.

Hajautetussa yhteiskunnassa ei ole kyse yksittäisistä pienratkaisuista, vaan pienten yksiköiden muodostamista joustavista ja ketteristä yhteistyöasetelmista. Suuruuden ekonomia saavutetaan luottamukseen perustuvalla vuorovaikutuksella. Tällainen mikromarkkina-asetelma tukisi myös esimerkiksi paikallisten palveluyritysten syntymistä

Myös sote-ratkaisussa olisi mahdollista toteuttaa alhaalta ylöspäin rakentuvaa joustavuuden logiikkaa, joka säilyttäisi erityisesti sosiaali- ja perusterveydenhuollon palvelut lähellä kansalaisia. Tähän sopisivat hyvin myös yritykset. Pelkona kuitenkin on, että jättiläismäisten sote-alueiden ylhäältä alas välittyvä ajattelu etenee rakenteet edellä ja lopputuloksena on keskitetty ja kansalaisten arjen maatiedettä ymmärtämätön malli, jossa erityisesti maaseudulla asumisen riskit lisääntyvät. Tämä heikentää maaseudun kilpailukykyä asumisen ja yrittämisen paikkana.

Valtakunnan poliitikoista ainoastaan RKP:n puheenjohtaja Carl Haglund on yltänyt sote-keskustelussa kansalaisten tasolle. Hän on aiheellisesti epäillyt, että sote-ratkaisu on synnyttämässä liian suuria rakenteita, jotka eivät enää tunnista kansalaisten tarpeita. Hän on myös ainoana hallituspoliitikkona tuonut esiin sote-kaavailun palvelujen hankintamatkojen pidentymiseen liittyvät riskit.

HANNU KATAJAMÄKI
on Vaasan yliopiston aluetieteen professori.

hannu.katajamaki@uva.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Joutsenen metsästys jakaa mielipiteet

Viime viikolla Maaseudun Tulevaisuus uutisoi MTK:n ympäristöjohtaja Liisa Pietolan ehdotuksesta joutsenen pyynnin sallimiseksi. Joutsenen metsästys herätti vahvoja mielipiteitä sekä puolesta että vastaan.

Nimimerkki metsästys ok kohdentaisi joutsenten metsästyksen nuoriin yksilöihin.

”Tällä tavalla kanta ei vaarantuisi, mutta saisimme keinon häätää linnut pelloilta. Lihakin nuorella yksilöllä on parempaa.”

Joutsenta pataan laittaa kaikki lentävät samalle viivalle ulkonäöstä huolimatta.

”Harvinaisempien lintusten suojelua kannatan, mutta elinvoimaisia kantoja pitäisi saada metsästää. Kaadetaanhan karhuakin vaikka se on kansalliseläin. Miksei sitten joutsenta voisi? Joutsen on aggressiivinen ja iso lintu ja vie liikaa tilaa muilta vesilinnuilta.”

Vepukan mukaan paljon aiheellisempaa olisi harkita kanadanhanhien metsästystä.

”Kyllähän niiden kanta on paljon suurempi kuin laulujoutsenen, ja haitat myös. Entäs sitten merimetsot, lokit yms.?”

Marian mielestä valtion tulisi korvata kaikkien villieläinten aiheuttamat tuhot, liittyivät ne sitten mihin tahansa.

”Tämähän on kuin jostain 60-luvulta, seuraavaksi voisitte ehdottaa tapporahaa maakotkista”, toteaa Joni Pelkonen.

Ihminen suurempi haitta maataloudelle

E.coli ihmettelee, miten pelloille ruiskutettua lehmänlantaa ei pidetä samaan tapaan hygieniahaittana kuin joutsenten jätöksiä.

”Varsinkin, kun se syötetään kasvatetun rehun mukana takaisin lehmille”, hän kummastelee.

Nimimerkki Tiedoksi ihmettelee, kun kanoja ei saa pitää navetassa, mutta joutsenet saavat olla samalla laitumella eläinten kanssa.

”Joutsenten sotkema rehupelto on käyttökiellossa salmonellavaaran vuoksi. Suomessa salmonellaa ei tarvitse pelätä ruokakaupassa. Miettikää, mikä on tilanne monissa muissa EU-maissa.”

Homo sapiens kokee, että ihminen on joutsenta suurempi haitta maataloudelle.

”Näin silti, vaikka suurin osa haluaa syödä puhdasta kotimaista ruokaa. Elintarvikkeita, joita pystytään kotimaassakin tuottamaan, rahdataan ulkomailta.”

ANNI-SOFIA HOPPI

» Joutsen on aggressiivinen ja iso lintu ja vie liikaa tilaa muilta vesilinnuilta.

JOUTSENTA PATAAN

» Tämähän on kuin jostain 60-luvulta, seuraavaksi voisitte ehdottaa tapporahaa maakotkista.«

JONI PELKONEN